Перекладач: Алла Зіневич
Джерело: З книги А. Зіневич "Осінні вогнища", Рівне, 2003

Ліричні інтермецо

45

Ранок сяючий літній
У саду зустрічаю.
Розмовляють, шепочуть квіти.
Тільки я безмовно блукаю.

А квіти шепочуть. Їх можна почуть.
І дивляться співчутливо:
"Сестрою нам ніжною будь,
Сумна, печальна людино!"

48

Дихає літо спекотне
На щоках гарячих твоїх.
Сховала зима холодна
Серце твоє у сніг.

Все буде в тобі навпаки,
Моє кохання!
Зима торкнеться щоки.
А в серці літо настане.